DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 13den SEPTEMBER, 1828. N. 37

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Nalezingen uit Buitenlandsche Nieuwspapieren.

Portugal.

De Engelsche kooplieden te Lissabon hebben een allertreurigst verhaal van den toestand van deze stad medegedeeld aan hunne vrienden in Engeland. Talloos zyn de ongelukkigen, welken het slagtoffer geworden zyn van de vervolgzucht van Don Miguel. Er is geen huisgezin dat niet te beklagen heeft het verlies van eenen vader, broeder of zoon, die in den kerker zucht, om dat men hem slechts verdacht hield van gehecht te zyn aan de konstitutioneele party. Don Miguel heeft de draad te sterk gehaald, zy is op het punt te springen; want men wacht slechts op de aankomst van de Portugesche generaals, die naar Engeland gevlucht waren, om hen te plaatsen aan het hoofd van het leger van Oporto, en dan los te breken op Lissabon.

Don Miguel heeft de haven van Oporto in blokkade verklaard, welke blokkade echter door de Engelsche oorlogschepen in die haven, niet is aangenomen geworden.

Nu loopt Don Miguel gevaar van Lissabon geblokkeerd te zien en zyne weinige oorlogschepen genomen te worden; want de Engelschen zullen onmiddelyk represailles maken, zoodra slechts één hunner koopvaardy schepen, door de Portugezen mogt genomen worden.

De Koningin Moeder maakt hem maar wys, dat hare party zich met Lord Wellington verstaat.

Deze vrouw die thans een groote rol speelt in de staatkundige aangelegenheden van Portugal heeft een zonderling karakter. Zy is in 1775 geboren en heeft eene uitnemende opvoeding genoten. In haar tiende jaar heeft zy een examen afgelegd voor het gansche hof van Spanje en elk een bleef verwonderd te zien hoe groot hare kennis was in de gewyde en ongewyde geschiedenissen en in de Latynsche, Fransche, Spaansche en Portugesche talen. Zy spreekt met zeer veel bevalligheid en levendigheid en schryft sierlyk.

De oorlog tusschen Rusland en Turkye.

Deze oorlog wordt door eene omstandigheid gekenmerkt, welke nimmer in vorige oorlogen heeft plaats gehad. Men weet niet wat Keizer Nicholas voor heeft, om getuigen by zyne krygsverrigtingen tegen Turkye te hebben. Alle mogendheden in Europa zullen een vertegenwoordiger naar het hoofdkwartier van het Russische leger zenden, om den veldtogt by te wonen. De vertegenwoordigers van Oostenryk, Pruissen en Frankryk, die in de Londensche kouranten genoemd worden, zyn reeds naar het leger vertrokken.

Die ambassadeurs zullen eene aangename reize hebben om de krygsverrigtingen aante zien even als eene tooneelvertooning, terwyl zy zelven buiten gevaar zyn.

Misschien gaan zy om pardon te vragen voor de Turken, wanneer deze te zware slagen krygen; zy zyn immers zoo beducht voor de kolossale magt van Rusland, en houden zoo veel van de Turken.

Engeland in betrekking met de andere twee verbondene mogendheden ter bevrediging van Turkye met Griekenland.

Vele staatkundigen hebben gemeend dat Engeland volstrekt niet te vreden is met de oorlogs verklaring van Rusland tegen Turkye en dat zy zich zou onttrekken aan het traktaat van den 6den July. Zelfs heeft men op dit voorgeven, het ministerie van Lord Wellington beschuldigd, dat het de oorzaak was dat men de bemiddeling van Engeland reeds in twee gevallen, veronachtzaamd had; in het eerste geval wil men hebben dat Rusland den oorlog aan Turkye verklaard heeft, zonder voorkennis van Engeland; en in het tweede geval zou Frankryk alleen op zich genomen hebben de Grieken van het Turksche juk te verlossen.

De volgende officiele mededeeling echter geeft de verzekering dat Engeland zich als nog houdt aan de bepalingen in het traktaat van den 6den July, zonder zich te bemoeyen met den oorlog van Rusland tegen Turkye.

De Heer Robert Wilson heeft in het lagerhuis, de navolgende drie vragen gedaan aan de ministers:

De eerste vraag was—of het Britsche Gouvernement zich nog houdt aan het traktaat van den 6den July?

De tweede was, of het Gouvernement van voornemen is zich met Frankryk te vereenigen, tot het erlangen der spoedige vervulling van de in het gemeld traktaat bepaalde oogmerken?

En de derde, of de ministers eenig berigt ontvangen hadden van de bevelhebbers der zeemagt in de Middellandsche Zee, waarom of zy de havens van de Morea niet dadelyk na het gevecht van Navarino geblokkeerd hebben?

De Heer Peel heeft geantwoord, dat van het oogenblik af waarop het traktaat van den 6den July geteekend werd, de raadgevers van de kroon opregtelyk gewenscht hebben, hunne verbintenis naauwkeuriglyk en stiptelyk natekomen.

Hy erkende de noodzakelykheid om zoo dra zulks mogelyk is een einde te maken aan den stryd tusschen Turkye en Griekenland; en om schikkingen te maken hoedanig de betrekkingen waarin Turkye tot Griekenland hierna zal behooren te staan, zullen moeten zyn.

Ten aanzien van de tweede vraag was de wensch van Zyner Britsche Majesteits gouvernement om alle bemoeijingen met de huishoudelyke belangen van andere landen, te vermyden, en deszelfs verrigtingen te bepalen, alleenlyk tot de wezenlyke oogwerken van het traktaat.

De verklaring van oorlog door Rusland aan Turkye had in geene deele de inzigten van de drie mogendheden, respectivelyk jegens Griekenland veranderd, schoon die verklaring het karakter van een dier mogendheden, veranderd heeft in dat van eene oorlogende mogendheid, er gewigtige bedenkingen ontstaan zyn, nopens de middelen welke zullen moeten gebruikt worden om het traktaat in werking te brengen.

Ten opzigte der blokkade van de havens in de Morea, zyn er terstond instructien aan de bevelhebbers toegezonden om de blokkade in het werk te stellen.

Vervolgens verklaarde de Heer Peel dat het met zynen post niet bestaanbaar is, zich onder de tegenwoordige omstandigheden verder uittelaten.

Naar luid der laatste berigten schynt het dat Alexandrie in Egypte niet geblokkeerd wordt, want de Egyptische en Turksche vaartuigen varen er in en uit.

Iets nopens de Test and Corporation-acts, *welke onlangs in Engeland zyn afgeschaft.*

Het is eene belangryke gebeurtenis, dat het Parlement het voorstel van Lord *John Russel* aangenomen heeft, en daarna door den Koning is bekrachtigd, hetwelk strekte "om het afschaffen van de *Test-en Corporation-acts* in overweging te nemen, voor "zoo verre dezelve bepalen, dat personen, "alvorens tot eenig ambt, of tot eenige "plaats in een staatkundig ligchaam toegelaten te worden, of die eenige burgerlyke "of krygsbediening, of andere betrekking "aangenomen hebben, waarin zy het vertrouwen der Kroon genieten, het Sakrament des Avondmaals volgens de gebruiken der kerk van Engeland moeten ontvangen."

Toen namelyk Koning *Hendrik de VIII.* in de eerste helft der zestiende eeuw, zich van de Roomsche Kerk afscheurde, maakte hy de bepaling, dat al wie openbare posten wilde bekleeden, en de Lords, alvorens zitting in het Parlement te nemen, eenen eed moesten afleggen, dat zy de leer van het Pausselyk oppergezag verwierpen. De Geestelyken moesten daarenboven zweren, dat het boek der openbare gebeden, en de bepalingen omtrent het ordenen van Bisschoppen, Geestelyken en Diakenen, niets met den Bybel strydigs bevatteden, dat zy die gebeden gebruiken, en zich, by de bediening der Sakramenten, naar de bepalingen van dat boek gedragen wilden. Voorts moest men, om eene bediening te erlangen, zweren, dat men den Koning naast God, als den hoogsten Regent van het Ryk erkende, en de leer verwierp, volgens welke een Koning, door den Paus in den ban gedaan zynde, door zyne onderdanen niet meer behoeft gehoorzaamd te worden.— Ten einde de afscheiding van de Roomsche kerk nog sterker te maken, werd onder *Karel II* nog by dezen eed gevoegd, dat men de leer der transsubstantiatie, en de aanroeping van Maria en der Heiligen, benevens de Misse dier kerk als bygeloovig en afgodisch verwierp; en werd voorts by Akte van het Parlement bepaald, dat een ieder, die eene openbare bediening gekregen heeft, binnen drie maanden na het aanvaarden daarvan, ten bewyze dat hy geen heimelyk Katholiek is, het nachtmaal volgens de gebruiken der Engelsche kerk moet genieten.

Deze bepalingen, die den stempel dragen van den tyd waarin zy gemaakt zyn, hebben echter altyd stand gehouden, en drukten niet slechts op de Katholieken, tegen welken zy oorspronkelyk gerigt waren, maar voornamelyk op die Protestanten, welke zich later van de Engelsche afgescheiden hebben, en daarom, ofschoon het oppergezag van den Paus en verdere leerstukken der Roomsche kerk evenzeer verwerpende als de Engelsche Bisschoppelyke Kerk, echter niet voldoen konden aan de vordering, om het avondmaal naar de gebruiken dier Kerk te ontvangen, en daardoor van alle bedieningen uitgesloten waren.

De geest van de meerderheid in het Parlement, die zich tot het afschaffen dier bepaling geneigd betoond heeft, is een bewys, dat men ook in Engeland van het denkbeeld begint af te gaan, dat men de godsdienst in de staatkunde mag inweven, met oogmerk om de burgerlyke regten van anderen te benadeelen, en hun slechts de keuze te laten tusschen outheringen en gereinsdheid.

De Curaçaosche Courant.

Eenige byzonderheden betrekkelyk de onlusten te La Paz.

Op den 25sten December ll. had deze revolutie plaats, ten gunste van Peru. Eenige sergeanten van het battaljon jagers benevens nog twee sergeanten van het eskadron grenadiers hadden de vermetelheid om de infanterie onder wapens te brengen en den opstand te beginnen; terwyl zy onverwyld de generaals Figueredo, Urdeminea en Fernandez, den prefect, benevens de bevelhebbers en officieren van de infanterie en ruitery lieten arresteren. Zy waren zoo behendig, dat reeds te 3 ure in den morgen, al die officieren behoorlyk in goede verzekering gesteld waren, met de uitzondering van den luitenant kolonel Arévalo, wien het gelukt was by tyds uit zyn huis te ontsnappen en spoedig naar Achocalla te vluchten, waar het eskadron huzaren lag; van daar ging hy naar Viacha, waar het 2de battaljon Bolivia in garnisoen was; en naderhand naar Laja, waar hy orders gaf aan een detachement van het battaljon Pichincha, om met geforceerden marsch naar Desaguadero optetrekken, en den pas te snyden aan de oproerlingen; verders liet hy het battaljon Pichincha en een gedeelte van het battaljon van Bogota naar Laja optrekken.

Te 5 ure s'morgens lieten de oproerlingen de drie generaals, elk van eene wacht geëscorteerd, naar het prefectoraat vervoeren; en te zes ure lieten zy eene proclamatie afkondigen, waarin zy den algemeenen wil van het volk bekend maakten, om zich onder het gouvernement van Peru te stellen. Deze afkondiging werd vergezeld van herhaalde kreten, *viva el Peru!*

De kapitein Valero liet zich aanstellen als kommandant van de infanterie, onder de bevelen van den sergeant Guerra, die onder anderen zich tot kommandant generaal van divisie liet uitroepen; en op overreding van Valero stelden zy kolonel Brown en naderhand omstreeks 1 ure s'middags de andere bevelhebbers en officieren in vryheid, onder belofte van met hen te zullen uittrekken.

Vóór zons opgang hadden zy reeds acht duizend pattienjes in goud en zilver uit de publieke schatkist genomen en eischten van den prefect om hen binnen den tyd van weinige uren zestig duizend pattienjes te bezorgen. Deze weigerde zoo veel geld te geven en bood hen aan slechts twintig duizend; en onder het voorwendsel van deze som gelds onder de inwoners te gaan opdoen, verkreeg hy zyne vryheid.

Dien ganschen dag liepen de opperhoofden van de oproerlingen en eenige soldaten door de straten en pleinen, schreeuwende *viva el Peru, viva el General Santa Cruz,* het publiek uitnoodigende om zich in de omwenteling te mengen; maar eene diepe stilzwygendheid was het eenige antwoord, hetwelk zy van alle klassen van inwoners ontvingen; en verre van zich met hen aftegeven, beyverden de inwoners zich met bekommering om de chefs en officieren die gearresteerd werden, in hunne huizen opteslniten en eene schuilplaats te geven.

Te 3 ure 's namiddags, na de twintig duizend pattienjes, welke de kooplieden en inwoners byeengebragt hadden, ontvangen te hebben, maakten zy zich gereed om uittetrekken, en toen ging kolonel Brown (van het Columbiaansche leger) te paard, vergezeld van zyn aid-de-camp en drie grenadiers, naar de plaza waar zy vergaderd waren. Omtrent die plaats gekomen zynde ontmoette hy een twaalftal grenadiers, wien hy verfoeide en hen vroeg " waar is de Columbiaansche eer" waarop zy antwoordden, "by ons"; wel hernam Brown 'volg my dan.' Met deze weinige manschappen ging hy op het plein (la plaza), en vroeg " wie is diegene die zich tot generaal gemaakt heeft?" en toen men hem deze aanwees, vloog hy naar hem toe en brandde een pistool op hem los, welke hem echter niet raakte.— De Sergeant GeneraalGuerra trok van leer, doch werd tegen gehouden door den adjudant van Brown, die een getrokken bus op hem wilde losbranden, welke echter niet afging. De infanterie bleef versteld staan over de stoutmoedigheid van den kolonel. Van dit oogenblik en des invloeds dien hy op de grenadiers heeft, gebruik makende, riep hy hen toe "grenadiers volg my" en zy volgden hem allen. Hy vertrok met hen naar eene buitenplaats van Potosi, waar hy hen organiseerde. De infanterie vertrok vervolgens ook, nemende den weg naar Lima, met twee veldstukken. In derzelver ongeregelden marsch, verwyderden zich van hen zeventig jagers; met deze en met de ruitery bezette Brown al de hoogten en vereenigde zich met de generaals Figueredo en Urdiminea en andere officieren welken paarden hadden kunnen bekomen. Zoodra de muitelingen zich op de hoogte van Lima vertoonden, werden zy door eenige officieren getiralliëerd.— Brown had hen willen aanvallen, maar hy werd door de andere generaals afgeraden zulks te doen, tot de aankomst van het 2de battaljon van Bolivia, onder bevel van kolonel Rivas, dat niet ver af was.

Toen Brown zich versterkt vond, ondernam hy de oproerlingen te vervolgen. Van des avonds te 7 ure af, begon hy eene aanhoudende schermutseling en aanvallen van de ruitery, welke tien malen terug geslagen werd, tot om half elf, toen zy binnen eene kleine plaats Ocomito, wilde trekken, wanneer hen de pas afgesneden werd. Eenigen die in de Capilla vluchtteden, werden zonder genade omgebragt.

Schoon men aanvankelyk verteld had dat er meer dan 300 man op het slagveld gebleven waren, blykt echter thans, dat aan beide kanten niet meer dooden waren dan tachtig; maar vele gekwetsten.

De Sergeant Generaal Guerra nam de vlucht reeds in den vroegen avond, nemende met zich al het geld; echter voedt men de hoop van hem intehalen.

Op den namiddag van den 26sten te vier ure trok het battaljon van Bolivia binnen de stad, met 300 krygsgevangenen, na de gekwetsten vooruit gezonden te hebben. Van deze zyn er nog 100 achteruit gebleven, die niet verkozen naar de stad gebragt te worden. Hiermede was alles afgeloopen en de rust in de stad hersteld.

Curaçao den 12den September 1828.

DE genen die verlangen mogen Wissels te bekomen welke wegens den dienst van den Vestingbouw alhier, door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie op Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien zullen getrokken worden, gelieven daartoe inschryving te doen by besloten biljetten die uiterlyk op Maandag den 15den dezer des voormiddags te elf ure, ter Algemeene Secretary moeten worden ingeleverd, om door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim voormeld, te worden geopend; zullende de Wissels tot de som van *f*5,000 toe, aan de genen, dewelke de voordeeligste inschryving hebben gedaan, worden toegewezen.

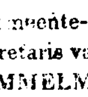
W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 12den September 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 19 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Den 28sten Augustus 1828.

H. W. DE QUARTEL en J. J. BEAUJON, speciale gemagtigden van Mejufvrouw REBCA DE MARCHENA, Weduwe van Wylen JACOB VAN G. PINEDO, bieden hierby uit de hand, op zeer voordeelige condition te koop, een twee verdiepings huis en erve staande en gelegen alhier aan den Waterkant in de Willemstad 1 wyk huis No. 12; en byaldien hetzelve tegen den aanstaanden 1sten October niet uit de hand mogt verkocht wezen, zal het dan op dien dag Publiek worden opgeveild.

De gegadingden kunnen zich by een der gemagtigden vervoegen.

*** In den nacht van den 10den dezer beviel myne geliefde Echtgenoot zeer voorspoedig van eene welgeschapene Dochter. Strekkende deze ter kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

JOSEPH CAPRILES.

Den 12den September 1828.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

8.	golet Emelie, Leignadiez,	St. Thomas
	—— Dos Amigos, Martines,	Puerto Cabello
12.	bark Dandy, La Roche,	Coro

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

8.	bark Dandy, La Roche,	
10.	golet Irena, Hanzen,	
11.	—— La Prueva, Piñero,	
12.	brik Flora, Martens,	
	bark Fanny, De Haseth,	
	golet Emelie, Leignadiez,	

Aanstaande Maandag den 15den Sept. is het eene halve eeuw geleden, dat het alhier in de haven liggend fregat Alphen, van 36 stukken geschut, opvloog, waarby 205 personen van het scheepsvolk het leven verloren hebben; zynde het den 15den September 1778, des morgens omstreeks acht ure, dat dit ongeval plaats had.

Een kort overzigt van de latere staatkundige gebeurtenissen in de nieuwe gemeenebesten van Zuid Amerika, namelyk, Columbia, Peru en Bolivia.

Uit het volgende zal blyken welke gevolgen een kleine staatkundigen misslag kan hebben.

Tot met het begin van 1826 was Columbia nog rustig en men dacht dat de zaken zoodanig zouden blyven onder de konstitutie van 1821, tot met de herziening van dezelve in 1831. Bolivar was in Lima en bield de Republieken van Peru en Bolivia, door zyne tegenwoordigheid aldaar, in bedwang. Schoon verwyderd van Columbia vermogt de roem van zyne heldendaden, deze republiek ook in rust te houden.— Ongelukkiglyk moest de Vice President Santander aan Paez het opperbevelhebberschap van het departement Venezuela opzeggen en hem te Bogota opontbieden, ten einde zich te regtvaardigen der klagten, welken over hem gedaan waren, door de Municipaliteit van Caracas by het hooge gouvernement te Bogota, wegens willekeurige handelwyze jegens de ingezetenen van Venezuela. Paez die alles zoude opgeofferd hebben om niet naar Bogota te vertrekken, weigerde aan Generaal Escalona, die hem in het bevel zoude vervangen hebben, het gouvernement overtegeven; en zyne onderhebbende armee heeft eenstemmig verklaard geene andere generaals te erkennen dan de President Bolivar en Generaal Paez.

Op den 29sten April 1826 brak deze opstand in Valencia uit. De Cabildo en de troepen dier stad erkenden Paez als President van het departement Venezuela, plegtig afzwerende alle gehoorzaamheid aan het Kongres van Bogota en leide den eed van getrouwheid aan hem af. Dit voorbeeld werd spoedig door Caracas, Puerto Cabello, Coro en alle zuidelyke streken, als Varinas, Apures enz. gevolgd; en op den 10den Juny zoude er een Kongres te Valencia geopend zyn geworden. Het departement Maturin alleen heeft zich hiertegen verzet.

Cumana, Barcelona en Margarita moesten naderhand door de magt van wapens zich toch onderwerpen aan Generaal Paez; en Generaal Bermudez, na verslagen te zyn geworden, moest Cumana verlaten. Puerto Cabello dat alle weken een nieuw stelsel aannam, werd door Paez beschoten en onderwierp zich ook ten laatste.

Het gedrag van het Kongres te Santa Fé om Paez van zyne waardigheid afiezetten en een ander, die zyne personele vyand was, tot zyn opvolger te benoemen, werd algemeen afgekeurd.

Paez die nu middelen moest zoeken om zich in dat gezag te onderhouden, begon aan het volk de konstitutie van hare zwakte zyde afteschilderen en poogde hen aantezetten om het juk van het kongres afteschudden, welks verfoeijelyk bestuur hen ongelukkig maakte. Tot dat einde wendde hy een Federaal Gouvernement daartestellen en de konstitutie van 1821 te herzien. Dit verkreeg hy ook gedaan door zyne agenten; en weldra was het algemeen geroep voor een Federatief Gouvernement. Maracaybo was de eerste die zich daartoe aan het kongres te Bogota addresseerde, daarop volgden de departementen Quito, Carthagena en Guayaquil.

Men begrypt ligtelyk dat het doel der andere departementen om zich federatief te verklaren, geheel anders moest geweest zyn dan dat van het departement Vene-

zuela. Dit was immers om Paez in zyn bevel staande te houden. Wy gelooven dus, naar de uitkomst der zaken te beoordeelen, dat de andere departementen geheel geen doel hadden; zy hebben zich maar door de toeloop van zaken laten wegslepen.

Nu hoe het ook zy, de gebeurtenis van den 30sten April 1826 is de bron van den oorlog waarin de Columbianen zich met de Peruanen gewikkeld zien. De orde van zaken in Columbia is verbroken geworden en de konstitutie geschonden. Paez heeft zich vermeten de konstitutie te veranderen en Bolivar moest komen om de rust in Columbia te herstellen en de verstoorders derzelve te straffen. Doch niemand werd gestraft: toen Bolivar in Venezuela kwam, wilde Paez zich aan eene teregtstelling onderwerpen, maar Bolivar kwam hem hierin voor, met een besluit afgevaardigd te Bogota, waarin hy de door Paez genomene maatregels goedkeurde en by een ander besluit te Maracaybo, stelde hy al de departementen onder zyn onmiddelyk bevel, gelastte alle vyandelykheden tusschen de twistende partyen te doen ophouden en dat by zyne aankomst te Caracas, het electorale ligchaam den tyd en de plaats moest bepalen tot het byeen roepen van de Nationale Conventie. Nu de byeenkomst van die Conventie werd ook naderhand bepaald, wier verrigting echter tot niet is uitgeloopen; en Bolivar is eindelyk Dictator van Columbia ook geworden.

Langen tyd te voren reeds hadden eenige departementen Bolivar tot Dictator willen maken. Vóór dat Bolivar in Columbia kwam zond hy een kommissaris voor uit, met depechen aan de onderscheidene departementen, welken behelsden dat hy aan het verzoek van Venezuela toestemde, mits men hem het dictatoriaat opdroeg en de verandering van de konstitutie aan hem overliet, als wanneer hy Columbia eene konstitutie zoude geven gelykvormig aan die van Bolivia. Guayaquil nam ten eerste dit voorstel aan en droeg by eene akte de souvereiniteit aan Bolivar op; aan zyne wysheid overlatende, die staatsregeling te maken, welke hy mogt goed vinden. Asuay en Quito, vaardigden ook eene dergelyke akte uit. De andere departementen waren gematigder en riepen Bolivar in slechts als bemiddelaar.

Intusschen dat Bolivar de zaken in Columbia zocht te regelen, begon men in Peru en Bolivia het juk van zyne beheersching af te schudden.

Men wist wel waarom Bolivar niet terstond, op den ontvangst der tyding nopens den opstand in Columbia, van Bolivia vertrokken was. Hy was wel overtuigd dat men niet zeer te vreden was met zyn bestuur over de Republieken Peru en Bolivia, wyl hy zeer geweldige maatregels genomen had, als het arresteren van 12 hoofdofficieren; het bezetten van het kasteel Callao door Columbiaansche troepen, na dat hy hetzelve door de Peruaansche troepen had doen ontruimen; en het uitvaardigen van een besluit, waarby gelast werd dat alle kooplieden van Buenos Ayres, Lima moesten verlaten.

Reeds op den 28sten July 1826 braken de eerste onlusten uit in Peru tegen Bolivar, welken hem deden inzien dat hy en zyne talryke Columbiaansche troepen niet zeer bemind waren. Hy had *zich zelve* tot President voor levenslang zonder verantwoordelykheid benoemd, en wilde vervolgens het Kongres van Peru, dat in Maart zoude zitten, niet laten byeen komen, uit vreeze dat men hem van zyne Dictatorschap zoude berooven.

Er werd eene zamenzwering in Peru ontdekt, welke ten doel had om Bolivar te vermoorden en de Columbiaansche troepen weg te jagen. Sedert dit geval gedroeg het Peruaansche gouvernement zich steeds vyandelyk tegen de regering van Columbia. Het is ook te begrypen dat die Republieken nimmer tevreden konden blyven, met eene onafhankelykheid, die zy slechts nomineel bezaten. Bolivar was immers Dictator voor levens lang en had het regt zynen opvolger te benoemen. Ook zag Peru niet gaarne dat het oude Peruaansche ryk verdeeld wierd; en wegens deze en andere redenen waren de opperhoofden en grooten in Peru steeds er op uit om het volk van Bolivia tegen de Columbianen optestooken, betoogende dat de Boliviaansche konstitutie in vervolg van tyd ten ondergang van Bolivia zoude strekken.

Op die onlusten volgden die van den 26 January 1827, door een gedeelte van de Columbiaansche hulps troepen, onder J. Elizalde en J. Bustamante. Dit korps scheepte zich te Lima in, om een inval in het zuiden van Columbia te doen; en ontscheepte zich gedeeltelyk te Manabi en te Paita.

Op den 6den April vaardigde Bustamante, te Montecristi eene proclamatie uit, waarin hy zegt dat Bolivar in navolging van Iturbide, Zuid Amerika in slaverny zoekt te brengen, door de Republieken van Columbia, Peru en Bolivia tot een keizerryk te vereenigen en zich als keizer te kroonen. Men was toen van gevoelen dat hy door zyne agenten die omwenteling in Columbia door Paez had laten bewerken.

In den nacht van den 15den April wist de kolonel A. Elizalda, broeder van gemelde J. Elizalda, het garnisoen overtehalen om zich ten gunste van Bustamante te verklaren. Den volgenden morgen gaf de Municipaliteit dezer stad eene akte uit, waarby de Groot Marschalk van Peru José de Lamar, als civile en militaire opperhoofd van dit departement verklaard werd. Bustamente trok verder op, om Asuay mede onder zyne gehoorzaamheid te onderwerpen.

Dit alles geschiedde onder voorwendsel om de konstitutie van Colombia staande te houden en zich te verzetten tegen de genen die de gemelde konstitutie zouden willen schenden. Eenige bevelhebbers als Lara, Sandes, enz. van het hulp korps werden naar Bogota gevangen opgezonden, wyl men hen verdacht hield gemeenschap te houden met de departementen in Columbia, die de konstitutie veranderd willen hebben. Dat was ook slechts een voorgeven, alles had de strekking om de magt van Bolivar te vernietigen.

Men herinnert zich dat er te Cuenca een tegen opstand plaats had tegen Bustamante, wien men benevens, Lopez Mendez en nog 40 officieren arresteerden en naar Quito opzonden; doch zy werden door La Mar ontslagen en in hunne posten hersteld.

De konstitutie door Bolivar aan de Republiek van Bolivia voorgesteld werd door het Kongres van gemelde Republiek nagezien en op den 30sten November 1826 goedgekeurd om te strekken tot grondwet van het land; en President Bolivar werd tot Dictator benoemd. Ten gevolge hiervan werd dezelve op den 8sten December plegtstatig afgekondigd, beëedigd en naar de verschillende departementen verzonden om bekend gemaakt te worden.

Maar het geval van den 26sten January 1827 veranderde dit stelsel van gouvernement. Terzelver tyd byna dat Bustamante het hulp korps in opstand bragt, vergaderde er een Cabildo *ad-interim*, bestaande uit de voornaamste ingezetenen van Lima, welken aan het gouvernement verklaarden, dat de konstitutie van Bolivia tegen den vryen wil van het volk door geweld en bedrog gevormd was, en verzochten dat die konstitutie van nul en geener waarde mogte verklaard en een kongres van wettige vertegenwoordigers byeen geroepen worden, ten einde geschikte maatregels ten beste der natie te nemen. Generaal Santa Cruz, President van den Raad van Gouvernement stemde toe in dit verzoek en vaardigde een besluit uit, waarin hy verklaarde dat van de uiterste grenzen der Republiek kreten geheven waren, tegen die konstitutie; gevolgelyk werd er een vertegenwoordigend Kongres byeen geroepen, te vergaderen op den 1sten Mei 1827, ten einde eene betere konstitutie te ontwerpen en een President en Vice President voor de Republiek te benoemen.

Het ongenoegen bleef langen tyd smoren tot op den 25sten Dec. ll., toen die opstand te La Paz uitbrak.

Terzelver tyd had er een ander opstand plaats in Chucuito, waarby generaal Sucre doodelyk gewond werd. Drie officieren van het garnisoen dier plaats, kwamen by nacht in zyn logement en wilden tot binnen in het huis doordringen. De wacht hebbende officier ondernam hen den toegang te beletten, doch werd dood geschoten. Op dat geraas liep generaal Sucre zelve naar buiten om te vernemen wat er omging, hy werd ook in den arm getroffen door een kogel, geschoten door een onbekende onder de menigte welke zyn logement omringde.

Nu volgens de proclamatie van Bolivar waren de troepen van Peru reeds in het midden van Bolivia doorgedrongen; en volgens onze berigten beliep het getal Peruanen, welken naar de noordelyke grenzen van Peru gezonden waren, slechts op 3600 man, bestaande meest uit land en ambachtslieden. Generaal Nicochea, de held van Junin, een personele vyand van Bolivar, wegens de gebeurtenissen van den 26 July 1826, zal waarschynelyk het bevel voeren over het leger dat tegen Columbia zal ageren.

Columbia zal in krygsmagt te kort schieten tegen Peru; want de inwoners van Bolivia zullen ook welhaast de wapens tegen haar omgorden. In landmagt mogt zy wel kunnen opwegen tegen deze beide Republieken; maar zy heeft geene zeemagt en Peru kan eene zware tegen haar uitrusten; zynde reeds een fregat en twee korvetten uitgezeild om Guayaquil te blokkeren.

De huishoudelyke aangelegenheden van Peru staan ook niet beter dan die van Columbia. Men wil dat die Republiek welhaast een anderen vorm van zaken zal nemen, aangezien men gansch niet te vreden is met het tegenwoordige gouvernement; en dat het Kongres en het tegenwoordige ministerie, weldra door eene volksbeweging de bons zal krygen, gelyk het voormalige Kongres.

Vyf maanden waren reeds verloopen dat het Kongres vergaderingen hield om de konstitutie te vormen, en nog was hetzelve niet instaat meer dan vyf artikelen aantenemen. Het eerste alleen heeft elf dagen overwegingen genomen; dat is: of men aan het hoofd zetten moest *en nombre de Dios* alleen, of *en el nombre de Dios Padre, de Dios Hijo y de Dios Espiritu Santo.*

Maandelyks wordt er een President voor het Kongres benoemd en de tegenwoordige is, de ex-jezuit Luna de Pizarro, aanvoerder van de party tegen Bolivar. Deze Magistraat heeft het voorstel gedaan om de wegens staatkundige gevoelens verbannen Spanjaarden weder interoepen.

Nalezingen uit Londensche Nieuwspapieren tot den 3den July.

De beroemde Admiraal Codrington is te Malta aangekomen met de *Oceaan*, een 74tiger. Hy komt van het blokkerende eskader en gaat naar Engaland. Hy is in het bevel opgevolgd geworden door Admiraal Malcolm.

Het ministerie heeft hem door een ander doen vervangen, buiten twyfel om zulk een hatelyk voorwerp voor de Turken uit hun gezigt te nemen, in de hoop dat de Turken dan ook toegevender zullen worden en het traktaat van Londen aannemen.

Ibrahim Pacha schynt nog in het bezit van dezelfde versterkte plaatsen in de Morea te zyn, die hy in het vorige jaar bezeten heeft; namelyk: Coron, Modon Navarino, Patras en Tripolitza. Naby Modon bevindt zich de legerplaats zyner troepen.

Volgens sommige berigten heeft hy gebrek aan levensmiddelen en leeft zyne troepen op half rantsoen gesteld; volgens anderen is hy nog rykelyk voorzien van levensmiddelen, in weerwil der blokkade van zyne bezette havens.

Wy lezen nog niets van het zeilen der expeditie van Toulon. Gedurig melden de Fransche kouranten dat dezelve zeilree ligt: de kavalerie, de regimenten infanterie, alles is reeds ingescheept. Wat weerhoudt hen dan het uitloopen?

De Sultan heeft na het ongeluk van Navarino eenige der te Konstantinopel liggende oude schepen doen herstellen, zoo dat zyn eskader weer bestaat uit twee linie schepen en zeven fregatten en korvetten, welken te Bujukadera by den ingang der Zwarte Zee ten anker zyn gaan liggen, om de manœuvres der Russische vloot in die zee gade te slaan.

De Grieksche vaartuigen kruisten voor de Dardanellen en onderschepten al de vaartuigen die er in en uit liepen.

De Grieken moesten geheel afzien van de expeditie tegen Scio, wegens de zware Turksche krygsmagt die daar was aan wal gezet. Byna al de inwoners echter hadden het eiland verlaten.

COLOMBIA.

Additional act to the Constitution.

We the Representatives of the Colombian nation in Grand Convention assembled, attending to the wishes of our constituents by introducing such reforms into the Constitution of 1821 as are most conducive to the welfare of the people, to their liberty, security and equality, and having unanimously agreed upon said reforms ordain and decree the following additional act to the Constitution of the year 1821.

Article 1.

The Government of Colombia is to be popular, representative. responsible, elective and alternative.

Art. 2.

The elections alluded to in the 35th article of the Constitution are to be carried by means of Tickets in which the name or names of those persons who are to be elected, must be written.

Art. 3.

The 25th attribute in the 55th article, granted to the Congress by the said Constitution is abrogated.

Art. 4.

The executive with consent of his privy council through one of the Houses may propose any project of law he may deem expedient.

Art. 5.

The members of the Senate and of the House of Representatives, during their functions, and for two years after, shall not solicit nor accept of any office from the executive, either for themselves or for any other person.

Art. 6.

Each province will appoint a deputy for every 35 thousand souls of its population, and for every 18 thousand above that number it will appoint one deputy more; every province, whatever be its population, will appoint, at least, one deputy.

Art. 7.

In cases of domestic commotion threatening the safety of the Republic, and in cases of external invasion, the executive will exercise the following faculties:—

1st. To augment the armies either with recruits or with the national militia, in forms as prescribed by law.

2nd. To demand in anticipation any portion of the direct or indirect taxes decreed by Congress, or any other sums by way of loan.

3d. To grant general or particular amnesties or indulgences, whenever he may deem it proper, for the security of the Republic or for restoring domestic tranquillity.

Art. 8.

Excepting the attributes allowed in the foregoing article, the executive nor any of his agents will be allowed to exercise any other faculties; and the exercise of those alluded to, must be preceeded by previous advise of the Council of Government.

Art. 9.

The members of the Council of Government are responsible for the advises they may give contrary to the Constitutions and the laws.

Art. 10.

The secretaries of state are responsible for all orders issued or decrees sanctioned by them contrary to the constitution or to the laws; nor will the authority of the executive exonerate them from this responsibility.

Art. 11.

No civil officer whomsoever, shall exercise any other attribute but such as is assigned to him by the Constitution or the law.

Art. 12.

The art. 191 of the Constitution of the year 1811 is hereby annulled.

PROVINCIAL ASSEMBLIES.

Art. 13.

Each province shall have an assembly composed of deputies of his cantons. The Congress shall fix the numer of deputies of which each assembly is to be composed, so that none may have less than nine nor more than twenty one.

Art. 14.

The members of the Provincial Assemblies shall be elected by the electoral assemblies in the same manner as the representatives, and they must be known to possess the same requisites.

Art. 15.

The members of the Senate, and of the House of Representatives, the members of the high Courts and Supreme Courts, the Intendants, Governors, Commandants General and Commanders of the Navy, and the Chiefs of the treasury are excluded from being provincial delegates.

Art. 16.

It corresponds to the provincial assemblies:

1st. To promote the progress and welfare of the provinces—to enlarge their public edifices and every other useful establishment, to the charge of the municipal treasury or to be defrayed by any measures they may think proper to adopt, previously approved by Congress.

2d. To interfere in and approve of the share of taxes assigned to each province, as also of the contingents of men for recruting or augmenting the army and navy.

3d. To address memorials to all the authorities for the fulfilment of the laws, for the abolition of some or the necessity of others, for enactments to promote the welfare of the provinces, to remedy their evils, or to remove the obstacles which cause them.

4th. To denounce the infractions of the Constitution and the laws, and the abuses committed in the several branches of the public administration.

5th. To direct a list of the names of all persons whom they consider capable of being invested with the government of the respective departments and provinces, to be forwarded to the President of the Republic, with a detail of their abilities, properties, and other qualities suited to the various offices.

6th. To exercise all further attributes assigned to them by the law.

Art. 17.

The Congress in its first session will by a law regulate every thing that concerns the formation, organisation, and attributes of the provincial assemblies.

Art. 18.

The present act shall be considered as additional to the Constitution of 1821; and to reform or alter or annul the same, it will be necessary to proceed in the same manner as is prescribed for the reformation, alteration or abrogation of the Constitution aforesaid.

Art. 19.

The Constitution of 1821 shall remain in its full force and vigor with the exception of the articles reformed or annulled in the present additional act.

Given at Ocaña.

Diego Fernando Gomez—José Feliz Merisalde—Francisco de P. Santander—Francisco Soto—Manuel Pardo—Luiz Vargas Tejada—Roumaldo Lievano—Vicente Asuero—José Vallarino—José Scarpet—Hilario Lopes Valdéz—Juan José Romero—Francisco de P. Topes Aldana—José Mutis—José Concha—Juan N. Toscano—Rafael Diego—Francisco Gomez—Juan de Dios Picon—Salvador Camacho—Manuel J. Ramirez—Juan B. Quintana—Martin Tovar—Manuel Cañarete—Valentin Espinal—José Ignacio Marques—Anjel Maria Flores—Fortunato Gamba y Valencia—Manuel Maria Quijano Santiago Paerez Mazeoet.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Aug. 4.

FROM LIMA.—By the brig Edward, Capt. Calder, arrived last evening from Callao, we have received letters from our correspondent at Lima to the 1st of May—the file of papers to the latest date mentioned in the letter of our correspondent did not come to hand.

The Mexican brig General Figueroa, with a cargo valued at 100,000 dollars, bound to Lima, had been captured by a Spanish privateer.

Extract of a letter to the Editor of the Baltimore Gazette, dated

"Lima, April 20th, 1828.

"Presuming that the arrival of the brig Edward will bring you the latest intelligence from this quarter, I trespass upon you with a few particulars of the dreadful Earthquake experienced in this city at 32 minutes past 7 o'clock, on the morning of the 30th ult.—It commenced with the greatest violence and continued near a minute, during which short space of time, nearly the whole city of Lima was more or less injured; several houses fell, burying in their ruins all persons who unhappy were near them. The Churches, their Towers and Steeples have suffered very severely, some of them have been shut by order of the Government, and the steeples of others, ordered to be taken down, fearing that if left standing, the slighest movement of the earth would bring them to the ground; many of the houses upon examination have been found so crazy, that the Government have deemed it prudent for the present, to prohibit the passage of the carriages through the streets, until they can be repaired or torn down. Had the Earthquake continued a few moments longer, no doubt exists upon the minds of the inhabitants, that the whole City would have been levelled with the ground, and that very few of its inhabitants could have escaped with their lives. The number killed is estimated at forty and about the same number wounded. The damage that has been sustained particularly in the City cannot with correctness be estimated, the same may be said of the small towns and plantations, within seventy leagues of the Capital, all of which have suffered greatly; the towns by the falling of the houses and churches, the plantations by the falling of walls that encircled them, and the stoppage of the courses of the water that served to irrigate the land.

"Information has reached the Government that the Cities of Truxillo, Lumbayeque and Piura have been nearly ruined by heavy rains, and that the crops of Sugar and Rice have been considerably injured. The people of this Country are very low spirited, many without doubt have been ruined, others for want of means cannot put their houses and estates in order and are compelled to leave them in ruins. These terrible disasters prevent the people from the interior coming in. The sales of Goods are now very slow, and when sold, great difficulties are experienced in making collections, which at best, are always precarious. Vessels now upon the coast must make bad voyages, and be detained a long time; several now here have been waiting for weeks to enable them to change their gold into dollars, which have of a sudden disappeared and not to be had at any premium; consequently the Merchants have advanced money, in anticipation upon Silver to arrive from the interior, in order to secure the dollars when coined.—The poverty of this country is daily more apparent, the least overstock of merchandize, reduces its value, less than the invoice cost and charges.

The following letter is from the Commander of Guayaquil to the Commander at Carthagena, under date of June the 4th, which is contained in a Carthagena paper of the 3d of July, received by the Tampico.

GUAYAQUIL, June 4.

"The English ship Auriagas, Capt. Walford, arrived here on the 22d ult. in 92 days from Lima. Capt. W. informs that all the warlike preparations going on in Lima indicated hostile views against Colombia. It was reported there that troops were about to sail from Callao to reinforce those in Truxillo, Lambayeque, and Piura, and that one vessel was to sail with warlike stores—that the frigate Prueba was making preparations for sea, by enlisting men; that the corvette Libertad, formerly the Gen. Salon, was also enlisting a crew, she having none on board. It was also reported that these two vessels would sail with troops for Payta, for the purpose of blockading Guayaquil; for which purpose they would also send their gun-boats—that the commander had declared that he would sooner throw up his commission than fight against Colombia, and that the same opinions were entertained by the commanders Young and Pruniere. It was understood that either General La Mar or General Nicochea would command the army in person, but is was generally believed the latter.

"In consequence of these preparations an embargo had been laid at Callao, and two American vessels about to sail for Guayaquil, probably the ship Governor Clinton and brig Rio, had to give bonds in the sum of 10,000 dollars each that they would stop 10 days at Payta, before they could get permission to depart. The Captain who gives this information says he was detained four days at Payta, when he represented his situation to the British Consul, who applied to the government and obtained permission for her to proceed direct to this port. The American consul immediately on learning this, demanded that the bond which had been required from the American captains should be canceled, which was complied with."

August 6.

Extract of a letter from Rio Janeiro, dated May 13.

"If Buenos Ayres does not agree to proposals sent by the Forte frigate and King Fisher packet, the war is to be carried on with redoubled energy. The Marquis of Quebuz has told me, and repeated it often, that the government will never give up Monte Video. A German regiment arrived yesterday from Pernambuco; they, with another regiment of 1000 men, are to sail for St. Catharines in a month or two, and I am informed more men will go from the northern ports, and two regiments of cavalry from Mina and St. Paula."

Some doubts having existed in the minds of the people of Buenos Ayres, relative to the intentions of Don Fructuoso Rivera, the government had the gratification of receiving a despatch from him on the 3d of June, which satisfied all parties of his attachment to the cause of the Republic.

Extract of a letter furnished the editor of the Baltimore Gazette, dated

"Buenos Ayres, June 12th, 1828.

"It is impossible to say whether we will have peace or war—old speculators are purchasing, and the "knowing ones" say there cannot possibly be peace until England and America interfere. The emperor in his last speech, says, unless Buenos Ayres agrees to the propositions made by him, that he will carry on the war with redoubled vigor—and his propositions are such, that this government never can listen to, unless involving herself with internal wars. This place is in a dreadful situation—all credit and confidence is lost—and were it in the power of this city alone to make a peace on the hasty Brazilian proposition, the provinces of Santa Fe and Cardova never would listen to the Banda Oriental being under the Imperial sway. The greatest proof of the war continuing is, that within a few days, the blockading squadron has been very much increased. This morning we counted 27 vessels off the harbor. If England had not interfered, things would have gone on much better—but there is a deep game playing by the British Ambassador at Rio, and I have no doubt England is aiming to get possession of Montevideo.

"The Brazilians captured yesterday, in sight of this, a valuable brig from Liverpool."

Subterranean Waters at Constantinople.—We entered a private house, descended a deep flight of steps, and found ourselves on the borders of a subterranean lake, extending under several streets. The roof was arched and supported by 336 magnificent marble pillars; a number of tubes descended into the water, and supplied the streets above; the inhabitants of which, as Gillius observes, did not know whence the water came—"Incolas ignorare cisternam infra ædes suas positam."

Of all the reservoirs which the prudent precautions of the Greek Emperors established, this is the only one which now exists as a cistern; and such is the apathy and ignorance of the Turks, that they themselves, it appears, did not, in the time of Gillius, three hundred years ago, and do not at present, generally know of its existence. The Turk, through whose house we had access to it, called it Yere battan Sarai, or the subterranean Palace; and said that his neighbours, whose houses were also over it, did not know any thing about it. Indeed, from the state of neglect in which the walls, and every thing about it appeared, it seemed probable that it had not been visited or repaired since the Turks entered Constantinople. Should the Russians ever approach and lay siege to the city, a supply of water will be its first object. In its present state, if the besiegers cut off the communication with the bendts, which it is presumed they would do in the first instance, the city could not hold out for a week. It appears that the Sultan had prudently supplied it with corn; it is probable he will clear out the cisterns, and supply it with water also.—*Walsh's Journey from Constantinople to England.*